

ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	14.2.	9.30 17.30 18.00	1.neděle postní proboštský chrám – mše svatá s hudebním doprovodem chrámového sboru klášterní kostel - pobožnost křížové cesty klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	15.2.	7.30	Nezávazná památka blahoslaveného Bedřicha Bachsteina a druhů, pražských františkánských mučedníků kaple na proboštsví – mše svatá (pokud není oznámeno jinak, každé pondělí je od 7,30 hodin mše svatá v kapli na proboštsví)
Středa	17.2.	17.30 18.00 18.30	Proboštský chrám- pobožnost křížové cesty Proboštský chrám- mše svatá Proboštsví – sál v přízemí – setkání Focolare
Čtvrtek	18.2.	17.00 18.00 20.00	klášterní kostel - výstav Nejsvětější svátosti, adorace klášterní kostel - mše svatá kaple na proboštsví – modlitba mužů
Pátek	19.2.	17.30 18.00 18.30	Proboštský chrám – pobožnost křížové cesty Proboštský chrám - mše svatá kaple na proboštsví - společná modlitba matek
Sobota	20.2.	9.00 17.00 18.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Proboštský chrám- mše svatá s nedělní platností (pokud není oznámeno jinak, je takto každou sobotu) Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	21.2.	9.30 17.30 18.00	2. neděle postní - Dnes se koná sbírka na podporu finančních aktivit Svatého otce, tak zvaný „Svatopetrský haléř“ proboštský chrám – mše svatá klášterní kostel - pobožnost křížové cesty klášterní kostel - mše svatá
Úterý	23.2.	15.30 18.00	Proboštsví – sál v přízemí – setkání sekulárního řádu sv. Františka klášterní kostel - mše svatá
Středa	24.2.		pořad bohoslužeb jako 17.2.
Čtvrtek	25.2.		pořad bohoslužeb jako 18.2.
Pátek	26.2.		Pořad bohoslužeb jako 19.2.
Sobota	27.2.	18.00	Pořad bohoslužeb jako 20.2. Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	28.2.		3. neděle postní - pořad bohoslužeb jako 21.2.
Pondělí	29.2.	7.30	kaple na proboštsví - mše svatá
Středa	2.3.		Pořad bohoslužeb jako 17.2.
Čtvrtek	3.3.		pořad bohoslužeb v klášterním kostele jako 18.2.
Pátek	4.3.	17.30 18.30	První pátek měsíce března, den zvláštní úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu (vzhledem k postní době nelze liturgicky slavit) proboštský chrám – příležitost ke svaté zpovědi v rámci papežské iniciativy „ 24 hodin pro Pána “ pořad bohoslužeb jako 19.2. Proboštsví - kaple na proboštsví - společná modlitba matek
Sobota	5.3.	9.00 16.30 18.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva proboštský chrám – příležitost ke svaté zpovědi v rámci papežské iniciativy „ 24 hodin pro Pána “ Pořad bohoslužeb jako 20.2. Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	6.3.	9.30 17.30 18.00	4. neděle postní , zvaná podle úvodního slova vstupní mešní antifony „Laetare = Vesel se“ proboštský chrám - mše svatá se zaměřením pro rodiče s dětmi klášterní kostel - pobožnost křížové cesty klášterní kostel – mše svatá.
Pondělí	7.3.	7.30	kaple na proboštsví - mše svatá
Středa	9.3.		pořad bohoslužeb jako 17.2.
Čtvrtek	10.3.		pořad bohoslužeb jako 18.2.
Pátek	11.3.		pořad bohoslužeb jako 19.2.
Sobota	12.3.	18.00	pořad bohoslužeb jako 20.2. Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	13.3.		5.neděle postní Výroční den zvolení papeže Františka v roce 2013 Pořad bohoslužeb jako 21.2.

Dne 2.4.2016 bude vikariátní pouť na Dobrou Vodu u Nových Hradů a prohlídka bývalého kláštera servitů s možností získání plnomocných odpustků. Výjezd bude ve 12. hod. od Střelnice, Mše sv. bude ve 14. hod., návrat kolem 18. hod. Zájemci se mohou přihlašovat v sakristii, cena: 150 Kč.

Tento den nebude večerní mše sv. v J.Hradci ani nikde v okolí.

Pořad bohoslužeb ve Svatém týdnu a Velikonocích

Rozšířená možnost k předvelikonoční svaté zpovědi i pořad bohoslužeb ve Svatém týdnu a velikonočních svátcích bude sdělen v našem příštím farním zpravodaji, který vyjde na 5. neděli postní – 13.3.2016, tedy s dostatečným předstihem.

Pobožnosti křížové cesty,

při kterých uvažujeme o umučení a smrti našeho Spasitele Ježíše Krista budou v postní době každý týden:
neděle - klášterní kostel (klášterní chodba) od 17,30 hodin
středa a pátek – proboštský chrám od 17,30 hodin

Těm, kdo mají možnost, se vřele doporučuje, zejména v době postní, soukromě se pomodlit křížovou cestu okolo nedávno obnovených a novými obrazy opatřených kamenných zastavení v parku. Zde křížová cesta začíná poblíž břehu řeky Nežárky, pokračuje parkem a končí u kostela svatého Jakuba.

Pozvání do „farní kavárničky“

Spolek Hippolyt (www.hippolyt-jh.cz) Vás srdečně zve každou neděli po dopolední mši svaté do „farní kavárničky“ na Proboštství.

Úmysly mší svatých od 15. února 2016 do 13. března 2016

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

J – kostel sv. Jana Křtitele

V – kostel sv. Václava

KnP - kaple na proboštství

Po 15.2. KnP	Za † Jiřinu Obenrauchovou, manžela Františka, oboje rodiče, Jiřinu, celý rod a duše v očistci	Po 22.2. KnP	Za † rodiče Řepovy, jejich sourozence a duše v očistci
Út 16.2. K	Za † Václava Klaboucha	Út 23.2. K	Za Jindřicha Svobodu
St 17.2. P	Za † rodiče Markovy a jejich sourozence	St 24.2. P	Za nemocnou Annu
Čt 18.2. K	Za rodinu Bartuňkovu a Cimbálníkovu	Čt 25.2. K	Za Ondřeje
Pá 19.2. P	Za † Čestmíra Beránka	Pá 26.2. P	Na úmysl dárce (I)
So 20.2. P	Za † rodinu Bastlovu, rodiče Povolných a Karešovy	So 27.2. P	
Ne 21.2. K 2. neděle postní	Ráno: Za farnost Večer:	Ne 28.2. K 3. neděle postní	Ráno: Za farnost Večer:

Po 29.2. KnP	S prosbou o milost Boží, za † maminku, rodiče Bejdovy, celý rod a duše v očistci	Po 7.3. KnP	
Út 1.3. K		Út 8.3. K	Za † rodiče Lackovy a Machovy, manžela a syny
St 2.3. P	Za Annu a Václava Klikovy	St 9.3. P	Na úmysl dárce (I)
Čt 3.3. K	Za rodinu Zídkovu	Čt 10.3. K	
Pá 4.3. P	Na úmysl dárce (I)	Pá 11.3. P	Za † rodiče Barákovy, jejich rodiče a dceru Zdeňku
So 5.3. P		So 12.3. P	
Ne 6.3. K 4. neděle postní	Ráno: Za farnost Večer: Za milost Boží, pomoc, ochranu a dar víry pro děti a vnoučata	Ne 13.3. K 5. neděle postní	Ráno: Za farnost Večer: Za † z rodiny Prokopů a Mazanců

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 13. března 2016

Vydává Proboštství v Jindř. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají Vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.probststvi-jh.cz

Číslo telefonů na proboštství: 384 361 690, mobil P. Ivo Valášek: 731 402 928, mobil J. Tomasz Zbucki: 721 850 039

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2016

„Milosrdenství chci, a ne obět“ (Mt 9,13)

Díla milosrdenství na cestě Svatým rokem

1. Maria jako obraz církve, která evangelizuje, protože je evangelizována

V bule vyhlášením Svatý rok jsem vyzval k tomu, aby se „postní doba Svatého roku prožívala obzvláště intenzivně jako velká příležitost ke slavení a zakoušení Božího milosrdenství“ (Misericordiae Vultus, 17). Výzvou k naslouchání Božímu slovu a k iniciativě „24 hodin pro Pána“ jsem zdůraznil prvořadost naslouchání tomuto slovu v modlitbě; a to především slovu prorockému. Boží milosrdenství je vskutku hlásáním světu a každý křesťan je vyzván, aby s takovýmto hlásáním získal svou osobní zkušenost. Proto o postní době vyšlu misionáře milosrdenství, aby byli pro každého znamením Boží blízkosti a Božího odpuštění.

Maria přijala radostnou zvěst, kterou jí přinesl archanděl Gabriel, a proto ve svém Magnificat prorocky opěvuje Boží milosrdenství, jímž si ji Bůh vyvolil. Panna z Nazareta, Josefova snoubenka, se tak stává dokonalým obrazem církve a evangelizuje, protože byla a stále je evangelizována působením Ducha Svatého, jenž oplodnil její mateřské lůno. V prorocké tradici je totiž milosrdenství už i etymologicky úzce spjato s mateřským lůnem (rahamim) a také s velkorysou, věrnou a soucitnou dobrotou (hesed), jež se uplatňuje v manželských a rodičovských vztazích.

2. Boží smlouva s lidmi: dějiny milosrdenství

Tajemství Božího milosrdenství se odhaluje v průběhu dějin smlouvy mezi Bohem a jeho izraelským lidem. Bůh se vždy projevuje jako bohatý na milosrdenství a je připraven zahrnovat svůj lid niternou něhou a soucitností, především v těch nejdramatičtějších chvílích, když nevěrnost láme pouto paktu a smlouvu je třeba znovu potvrdit na stabilnějším základě ve spravedlnosti a v pravdě. Stojíme zde tváří v tvář skutečnému dramatu lásky, v němž Bůh hraje roli zrazeného otce a man-žela, zatímco Izrael je nevěrným dítětem nebo manželkou. Právě obrazy z rodiny – jako je tomu v případě Ozeáše (srov. Oz 1-2) – mají ukázat, až do jaké míry se Bůh chce připoutat ke svému lidu.

Drama lásky dosahuje svého vrcholu v Synu, který se stal člověkem. V něm nás Bůh zahrnuje svým nekonečným milosrdenstvím až do té míry, že se stává „vtěleným Milosrdenstvím“ (Misericordiae Vultus,8). Ježíš z Nazareta je synem Izraele se vším všudy, a to až tak, že vtěluje ono vnitřní naslouchání Bohu, které od každého žida vyžaduje šema, jež je dodneška srdcem smlouvy Boha s Izraelem: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou“ (Dt 6,4-5). Boží Syn je Snoubencem, který činí vše pro to, aby si získal lásku Snoubenky; poutá ho k ní jeho bezpodmínečná láska, jež se zviditelní tím, že se s ní navěky zasnoubí.

To je pulzující srdce apoštolského kerygmatu, v němž má Boží milosrdenství ústřední a základní místo. Ono je „krásou spásonosné lásky Boží zjevené v Ježíši Kristu, jenž zemřel a vstal z mrtvých“ (apoštol. exhortace Evangelii gaudium,36), je tím prvním hlásáním, kterému „se má ve všech etapách a momentech katecheze stále znovu naslouchat a jež se má různými způsoby hlásat“ (tamtéž,164). Milosrdenství „je výrazem Božího zacházení s hříšníkem, kterému nabízí další možnost nápravy, obrácení a víry“ (Misericordiae Vultus,21), aby tak znovu navázal vztah s Bohem. V Ježíši ukřižovaném jde Bůh až tak daleko, že chce dostihnout hříšníka na místě jeho nejkrajnější vzdálenosti, právě tam, kde se ztratil a odloučil od něho. Dělá to v naději, že tak konečně obměkčí zatvrzelé srdce své Snoubenky.

3. Skutky milosrdenství

Boží milosrdenství proměňuje srdce člověka, dává mu zakusit věrnou lásku, a tím jeho samého uschopňuje k milosrdenství. Stále novým zázrakem je to, že Boží milosrdenství může vyzařovat do života každého z nás, motivovat nás k lásce k bližnímu a dávat impuls k tomu, co církevní tradice nazývá skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Připomínají nám, že naše víra se vyjadřuje konkrétními každodenními skutky, které mají za cíl pomáhat našemu bližnímu na těle i na duchu a podle kterých budeme souzeni: dávat mu jíst, navštěvovat ho, utěšovat, vzdělávat. Proto si vroucně přeji, „aby křesťanský lid během Svatého roku přemýšlel o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde Boží milosrdenství upřednostňuje chudé“ (tamtéž,15). V chudém se totiž Kristovo tělo „stává znovu viditelným coby tělo, které je zmučené, bolavé, zbité, podvyživené a na útěku..., abychom jej rozpoznali, dotýkali se jej a poskytovali mu péči“ (tamtéž). Nevídané a pohoršující tajemství utrpení nevinného Beránka, pokračující v dějinách: hořící keř nezištné lásky, před níž si jako Mojžíš můžeme jen zout opánky (srov. Ex 3,5) – tím spíše, když chudým je bratr nebo sestra v Kristu trpící kvůli své víře.

Před takovou láskou silnou jako smrt (srov. Pís 8,6) se tím nejubožejším chudákem jeví být ten, kdo sám sebe za takového nepovažuje. Myslí si, že je bohatý, ale ve skutečnosti je nejchudší z chudých. Je takový, protože je otrokem hříchu, který ho nutí, aby bohatství a moc používal nikoli ke službě Bohu a druhým lidem, ale k tomu, aby v sobě potlačoval vědomí, že ani on není ničím jiným než ubohým žebrákem. Čím větší jsou bohatství a moc, jimiž disponuje, tím větší může být jeho klamně zaslepení. Může dojít až tak daleko, že ani nebude chtít vidět chudého Lazara, který žebrá u dveří jeho domu (srov. Lk 16,20-21) a je obrazem Krista, jenž si v chudých vyprošuje naše obrácení. Lazar je tou možností k obrácení, kterou nám Bůh nabízí a kterou možná my ani nevidíme. Toto zaslepení je doprovázeno pyšným blouzněním o všemohoucnosti, v němž se neblaze ozývá ono ďábelské „budete jako Bůh“ (Gen 3,5), které je u kořene

každého hříchu. Takové blouznění může nabýt i sociální nebo politické podoby, jak to ukázaly totalitní režimy 20. století a jak to dnes ukazují ideologie unifikovaného technicko-vědeckého myšlení, které se snaží učinit Boha bezvýznamným a člověka chtějí zredukovat na manipulovatelnou masu. A zároveň to mohou ukazovat i struktury hříchu spojené s falešnými rozvojovými modely založenými na zbožštění peněz. Ty vedou ke lhostejnosti bohatších lidí a společností k osudu chudých, před nimiž zavírají dveře a dokonce je nechťejí ani vidět.

Postní doba letošního Svatého roku je tedy časem příhodným pro to, abychom díky naslouchání Slovu a konání skutků milosrdenství konečně vyšli ven ze svého existenčního odcizení. Jestliže se skrze skutky tělesného milosrdenství dotýkáme Kristova těla v bratřích a sestřích, kteří potřebují, abychom jim dávali najíst, oblékali je, ubytovávali je a navštěvovali, pak skutky milosrdenství duchovního – radit, vyučovat, odpouštět, napomínat, modlit se – se dotýkají bezprostředněji toho, že jsme hříšníci. Tělesné a duchovní skutky proto nelze oddělovat. Právě tím, že se hříšník v ubožákovi dotýká Kristova těla, může dostat dar pochopení, že on sám je ubohý žebrák. Na této cestě si také „pyšní“, „mocní“ a „bohatí“, o nichž hovoří Magnificat, mohou uvědomit, že jsou bez vlastní zásluhy milováni Ukřižovaným, který i pro ně umřel a vstal z mrtvých. Pouze v této lásce se nachází odpověď na žízeň po nekonečném štěstí a lásce, o níž si člověk klamně myslí, že ji může utišit pomocí idolů vědění, moci a vlastnění. Existuje však trvalé nebezpečí, že kvůli stále neprodyšnější uzavřenosti před Kristem, který v chudém i nadále tluče na dveře a na srdce, skončí ti pyšní, bohatí a mocní tak, že se sami odsoudí k pádu do oné věčné propasti, jíž je peklo. Proto znova zaznívají zkormoucená Abraháмова slova, určená jak jim, tak i nám všem: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou“ (Lk 16,29). Takovéto čínorodé naslouchání nás nejlépe připraví na oslavu konečného vítězství zmrtvýchvstalého Snoubence nad hříchem a nad smrtí. On si přeje očistit svoji Snoubenku, která očekává jeho příchod.

Nepropásněme tuto postní dobu jako čas příhodný pro obrácení! Prosme o ně na mateřskou přímluvu Panny Marie, která před velikostí Božího milosrdenství, jež se jí dostalo bezplatně, jako první poznala svou nepatrnost (srov. Lk 1,48) a vyznala, že je pokornou služebnicí Páně (srov. Lk 1,38).

Ve Vatikánu 4. října 2015 na svátek sv. Františka z Assisi

František

Akce 24 hodin pro Pána

Z podnětu papeže Františka vznikla v roce 2015 nová iniciativa s názvem „24 hodin pro Pána“. Po celém světě, a jistě také u nás v Jindřichově Hradci, bude před 4. nedělí postní nabídnuta možnost svátosti smíření, modlitby, případně ve vhodné době také rozhovoru s knězem o duchovních záležitostech. Dle přání Svatého otce tak má v římskokatolické církvi vzniknout nová tradice.

„Církev podle papeže Františka musí být především domem milosrdenství, kde může každý zakusit Boží lásku a radost z odpuštění,“ píše na svém webu Papežská rada pro novou evangelizaci, která byla pověřena organizací této celosvětové akce.

Znamení Svatého roku milosrdenství dle papeže Františka

Milosrdenství a odpuštění nesmějí zůstat krásnými slovy, nýbrž se mají denně uskutečňovat. Mít rád a promíjet je konkrétní a viditelné znamení toho, že víra proměnila naše srdce a umožňuje samotnému Božimu životu, aby se v nás vyjádřil. Tento životní program nezná přestávku či výjimku, ale chce po nás, abychom šli stále neúnavně dál s jistotou, že jsme podporováni otcovskou přítomností Boha.

Důležitým znamením Svatého roku je zpověď. Přistoupit k této svátosti, která nás smiřuje s Bohem, znamená učinit přímou zkušenost s Jeho milosrdenstvím, znamená najít Otce, který odpouští, Boha, který odpouští všechno. Bůh nás chápe i s našimi omezeními a v našich protikladech.

Ale nejenom to. Bůh nám svojí láskou říká, že když svoje hříchy vyznáváme, je nám ještě blíže a vybízí nás hledět vpřed. Když vyznáváme svoje hříchy, koná se v nebi oslava. Ježíš pořádá slavnost a tou je Jeho milosrdenství. Neklesejme tedy na mysli, vzhůru, kupředu!

Častokrát jsem slyšel říkat: „Otče, nedovedu odpustit sousedovi, spolupracovníkovi, tchýni, snaše.“ Všichni jsme to slyšeli: „Nedovedu odpustit.“ Jak ale můžeme prosit Boha o odpuštění, když nejsme schopni odpustit? Odpuštění je něco velkolepého. A přesto; odpustit není snadné, protože naše srdce je chudé a pouze svými silami to nedokáže. Pokud se však otevřeme přijetí Božího milosrdenství, schopnost odpustit dostaneme. Mnohokrát jsem slyšel: „Nemohl jsem dotýknout ani vidět. Nenáviděl jsem jej, ale jednoho dne jsem přistoupil k Pánu, prosil o odpuštění svých hříchů a odpustil jsem mu také.“

Takové příhody se stávají denně. Tuto možnost máme vždycky nablízku.

Prožívejme Svatý rok spolu s těmito znameními, která obnášejí velkou sílu lásky. Pán nás bude provázet a povede nás, abychom ve svém životě zakoušeli i další důležitá znamení. Chce to jen odvahy.

vybral K.B.